

vremelnicie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

din tot ce mi-am fost nu-mi mai aparține nimic
sunt a ta în întregime
creată din coasta începutului de lume
a timpului tău

tu alfa
eu omega
doi poli ai aceleiași existențe
fii ai unui Dumnezeu obosit de eșecuri
de pedepse aruncate peste oameni și îngeri deopotrivă

nu ne suntem continuări
ci enclave
unul în sufletul celuilalt
nici creatorul n-ar putea spune cert
unde începi tu
unde sfârșesc eu
suntem o sublimă îmbinare de culori și sentimente
așezate pe pânza de păianjen a vremelniceii

și totuși
câtă veșnicie se odihnește în palmele tale
iubirea mea

am fost vânt de miazănoapte
pe buzele tale m-am oprit să-mi stâmpăr setea
cu perle de rouă căzute din ochii unui serafim somnoros

mi-am făcut cuib în atriul stâng al timpului tău
tapetat cu puf de lebedă
ceaikovski te-o fi așezat în portativul vremii înaintea mea

sufletul meu te inspiră profund
dispneic și sonor
insuficient de parc-aș locui pe o planetă lipsită de oxigen
cu tine începe și se sfârșește liniștea și neliniștea mea

ne-am născut citindu-ne în palmă poezia destinului
dumnezeu a jucat totul pe o singură carte
fără cusur
creația lui își cere dreptul la veșnicie

și totuși

câtă tăcere amuțește limba ceasului pentru o secundă
numai a noastră
iubirea mea

liliana trif & ioan grigoraș